

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 1. Confessiones durante Consuetudine recidendi peractæ tamquam
sacrilegæ omnes repetendæ sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

§. 1.

CONFESIONES DURANTE
Consuetudine recidendi peracta tamquam
sacrilega omnes repetenda sunt.

ITa planè in terminis definit magna illa Belgii per tot annos perturbatrix Gummari Methodus, ut adeo meritò hanc Toletanæ Inquisitionis Censuram acceperit, quod nata sit, & *fideles à suscipiendo & Confessarios ab administrando Pœnitentiæ Sacramento retrahere ac detertere*: ita porrò crudè, ita indigestè proponit, ut invidioso commentario opus non sit, ad conflandam invidiam, quam ipsa per se, & nuda verba mirùm quantam creent: audiatur; *Confesiones, inquit pag. 67. & Communiones, quæ durante consuetudine recidendi peractæ fuerunt, plerumque tamquam sacrilegia confiteri oportet, manetque præterea arcta obligatio denuo confitendi peccata mortalia, quæ quis malè confessus fuit, hoc est præter Confesiones & Communiones mortiferè sacrilegas, illa quoque mortalia, quæ obtinente relabendi consuetudine, confessus est, de integro confiteri oportet.* Rigida me-herculè & dura sententia! vidit id D. Gummarius, & paululum temperare placuit; adjicit particulam *plerumque*; quâ scilicet elabatur, si fortè ab Adversariis aliquando ad casus quosdam particulares, & horrenda
 Ec 2 sua

suæ sententiæ consecraria tractus, dogmatis sui invidiam
 sustinere satis non possit. Et est hoc quoddam Viri Eximii
 artificium, ubi peregrinum aliquod, & novum & à com-
 muni Doctorem sensu alienum dogma protrudit, præsertim
 si durius illud sit, quàm ferat maternus Ecclesiæ spiritus,
 particulam quandam cautè inferere, quæ ingratham insipidæ
 sententiæ asperitatem mitigare paululum & lenire videatur;
 tum illud etiam studiosè agit, ne clarè satis Lector intel-
 ligere possit, quos casus excludat particula illa restringens:
 credo, ut ubi pressius homo urgebitur, sicut causæ ma-
 gis expedire videatur, ita ad arbitrium suum aliter, atque ali-
 ter pro loco ac tempore interpretari particulam suam pos-
 sit: sic neque hic illud suum *plerumque* satis explicat, nec
 aliud ex toto illo dubio 3. exculpere possum, nisi eum
 unum excipi casum, quo vel per ignorantiam aliquis, uti-
 que invincibilem, vel per oblivionem, utique inculpabilem,
 excusari posset: neque enim plùs erui potest ex his ejus
 verbis: *Quin & hoc fieri nonnumquam potest, ut post
 illam relabendi consuetudinem quædam Confessiones, Com-
 munionisque notabili post tempore secutæ rursus fuerint ritè
 peractæ; & rationem hanc subdit paulò infrà: Obligatio,
 quæ diversis è factis occasionem ducit, potuit procedente tem-
 pore, & factorum OBLIVIONE, & faciendorum IGNO-
 RANTIA contegi, ut pœnitens postea in bona fide fuerit, at-
 que adeò minimè necessum, ut Confessiones secutæ semper fue-
 rint invalidæ.* At verò si nihil amplius Gummariana parti-
 cula

ET INFELIX CONCORDIA. 22r

cula significat, nec mitior est, quam ut solum inculpabilis oblivionis, & ignorantiae invincibilis casum excludat, otiosa profecto ita est, ut securè omitti potuerit, neque enim periculum erat, ut universaliter sine ulla restrictione, nedum additâ voce *plerumque*, assertio à Gummaro posita ad oblitum inculpabiliter, aut ignorantem invidiosè ab Adversariis extenderetur. Sed & illud hic observandum venit, famosum illud *plerumq;* non spectare ad Confessiones & Communiones durante consuetudine recidendi peractas, ut sensus sit, eas omnes non semper, sed *plerumque* tantum esse sacrilegas, sed ad solam obligationem dictas Confessiones reiterandi facere, in qua scilicet dispenseat aut oblivio, aut ignorantia inculpabilis: ut adeò liceat nullâ Gumhari injuriâ, nec alterato ejus verborum sensu omittere particulam *plerumque* tamquam otiosam, & ita generaliter statuere: *Confessiones & Communiones, quæ durante Consuetudine recidendi peractæ fuerunt: tamquam Sacrilegia confiteri oportet, manetque præterea arcta obligatio denud confitendi peccata mortalia, quæ quis malè confessus fuit, hoc est præter Confessiones & Communiones mortiferè sacrilegas, illa quoque mortalia, quæ obtinente relabendi Consuetudine confessus est, de integro confiteri oportet.* Cohærent hæc, & tamquam ex capite profluunt ex alio ejus dogmate, quod sectione præcedenti Art. 2. §. 3. plenius excussimus, ubi omnem consuetudinem exutam prius volebat, quam Consuetudinario dari posset absolutio: profluunt item tamquam ex altero

altero capite, ex iis quæ pag. 62. operosè urget, veram conversionem non fuisse, quam intra breve saltem tempus (ut fit in consuetudinariis) in eadem peccata relapsus subsequatur. Constat sibi pag. 97. & à vera, inquit, conversione (cetera sunt paria) plus aliis distant illi, qui consuetudini diuturniori vel ad mortalia plura, vel graviora implicantur: tum quidem potissimum, quando hanc peccandi viam repetentes Confessiones interim, absolutionesque frequentissimè petierunt, & quod caput est, forsàn, eadem durante offensarum consuetudine, sacrilego ore S. Communionem refici non erubuerunt. Vide quid agat, à Confessione eos ante alios longissimè arceat, qui Confessione ante alios plùs indigent: hoc est, quò magis sis æger, hoc tibi medicinam severius prohibet: quod si ad veram tandem perfectamque cum Deo reconciliationem suspirans, ex illo peccatorum luto contra retrahentem & obluçantem consuetudinem emergere denique planè proponis, & quando, imbecillis ut es, tanto tamque arduo operi per te ipse non sufficis, ab Euchari- stia Pœnitentiæque Sacramentis subsidiariam gratiam imploras; ecce si in lubrica via cecideris iterum, sacrilegus es, sacrilegè confiteris, sacrilego ore S. Communionem reficeris, tantoque longius à conversione recedis, quanto propius, & sæpius ad salutaria Sacramenta accesseris. Quid ita? relapsus es; at humana ea est fragilitas, & humanum est cadere, surgam denuò, & firmius figam pedem novâ Sacramentali gratiâ, novo robore confirmatus;

cave

ET INFELIX CONCORDIA. 223

cave feceris, sacrilegia cumulabis; quid tum autem postea? *Confessiones & Communiones eæ omnes tamquam sacrilegia iterum confiteri oportet, manetque præterea arcta obligatio denuò confitendi peccata mortalia, quæ quis malè confessus fuit, hoc est præter Confessiones, & Communiones mortiferè sacrilegas, illa quoque mortalia, quæ obtinente relaxandi consuetudine confessus est, de integro confiteri oportet.* Ita Gummarus; & hæc quidem ejus verba jam tertio repetii, ut memoriæ altius impressa hæreant & tenacius, quàm ut citò excidant, præsertim cum distinctius eorum meminisse §. 3. necesse fuerit, ubi illud potissimum expendemus, quot & quanta ex hoc Gummariano dogmate onera Confessioni, ac pondera importunè adjiciantur.

Nihil porro hoc Paragrapho de Macario dixi, nihil de Gabriëlis; non quod nihil dicendum sit, aut hinc à Gummaro dissentiant tam concordés ejusdem Vergeriani & Arnaldici Trium-Viratus Collegæ, sed quod nec apertè æquè, ac clarè, nec in terminis, ut loquimur, id dicant, ut facit Gummarus: & habet hoc omnis factio, ut non omnia æquè clarè dicantur omnibus, sed hac in re ille, in ista confidentior plùs aliquanto hic audet, ut ita in uno callidè experiantur, quid tutò deinde ac securè sustineri possit ab omnibus: & potui Macario aliquantulum parcere, ut qui Paragraphis sequentibus satis fatigabitur; ut tantilla quies invideri ei non debeat.